

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Παῦλος Πρῶτος Ἐπίσκοπος Ναρβόνης

† 22α Μαρτίου

Ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος συμμετείχε στὴν ἀποστολὴ τῶν ἑπτὰ Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι ἐστάλησαν τὸν 7^ο αἰ. ἀπὸ τὴν Ρώμη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πάπα Φαβιανοῦ († Μνήμη: 5η Αὐγούστου, 236-250), γιὰ νὰ ὀλοκληρώσουν τὸν ἐκχριστιανισμό τῆς Γαλατίας, μετὰ τοὺς Διωγμοὺς τοῦ Δεκίου (περὶ τὸ 250)¹.

Οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Ἐπίσκοποι ἦσαν οἱ ἑξῆς: Ἅγιος Διονύσιος Παρισίων († Μνήμη: 9η Ὀκτωβρίου), Ἅγιος Αὐστρεμόνιος Ὠβέρνης († Μνήμη: 1η Νοεμβρίου), Ἅγιος Σατουρνίνος Τουλούζης († Μνήμη: 29η Νοεμβρίου), Ἅγιος Γατιανὸς Τουρώνης († Μνήμη: 18η Δεκεμβρίου), Ἅγιος Τρόφιμος Ἀρελάτης († Μνήμη: 29η Δεκεμβρίου), Ἅγιος Παῦλος Ναρβόνης († Μνήμη: 22α Μαρτίου) καὶ Ἅγιος Μαρτιάλιος Λιμόζης († Μνήμη: 30ῆ Ἰουνίου).

1. Σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τῆς Τουρώνης, ἕνας Βίος τοῦ Ἁγίου Παύλου τὸν παρουσιάζει ὡς μαθητὴ τῶν Ἀποστόλων, ἐνῶ μιὰ τοπικὴ παράδοσις τὸν ταυτίζει μὲ τὸν ἀνθύπατο Κύπρου Σέργιο Παῦλο, ὁ ὁποῖος προσηλυτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο (βλ. Πράξ. ιζ' 3). Λέγεται, ὅτι ἠκολούθησε τὸν Ἀπόστολο Παῦλο στὴν Ρώμη, ὅπου ὑπέφερε δεινὰ γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ, καὶ κατόπιν μετέβη στὴν μεσημβρινὴ Γαλατία νὰ κηρύξει τὸ Εὐαγγέλιο. Καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Ἰσπανία, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, λέγεται, ὅτι ἱδρυσε τὶς Ἐκκλησίες τοῦ Μπεζιὲ καὶ τῆς Ναρβόνης.

Ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μας στὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Ναρβονέζ –ἐκτεταμένη περιοχή, ἡ ὁποία περιελάμβανε τὴν σημερινὴ Προβηγκία καὶ τὸ Λάγκεντοκ, ἀπὸ τὴν Λίμνη τῆς Γενεύης ἕως τὶς ἀκτὲς τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἰδρυσε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Μπεζιέ, ὅπου ὄρισε Ἐπίσκοπο τὸν μαθητὴ τοῦ Ἀφροδίσιο καὶ μετέβη στὴν Ναρβόννη, ἀρχαία ρωμαϊκὴ ἀποικία καὶ πρωτεύουσα αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας.

Τὸ κήρυγμά του βρῆκε ἀμέσως ἀπήχησι στὶς ψυχὰς τῶν κατοίκων καὶ ἀξιώθηκε νὰ οἰκοδομηθῆ Ναός, γιὰ νὰ ἐκκλησιαζέται ἡ Χριστιανικὴ Κοινότης.

Ἀφηγοῦνται, ὅτι μὲ παρότρυνσι τοῦ πονηροῦ, δύο ἀπὸ τοὺς Διακόνους του, κινούμενοι ἀπὸ φθόνον ἐναντίον του, ἐκατηγόρησαν αὐτὸν γιὰ αἰσχρὸ ἔγκλημα.

Ὁ Ἅγιος Ποιμένας δὲν δυσκολεύθηκε νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν κατηγορία: συνεκάλεσε Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων τῆς περιοχῆς, οἱ ὅποιοι κατέθεσαν καλὴ μαρτυρία. **Ἀ**πῆντησε μὲ πραότητα καὶ ἐπιείκεια στοὺς κατηγοροῦς του, οἱ ὅποιοι κατὰ παραχώρησι Θεοῦ ἐδαιμονίσθησαν εἰς ἔνδειξιν τοῦ ψεύδους τῆς συκοφαντίας τους καὶ τοὺς ἐλύτρωσε μὲ τὴν προσευχὴ του ἀπὸ τὸν δαίμονα.

Ἀφοῦ ἔλαμψε μὲ τὸ κήρυγμά του καὶ τὰ θαύματά του ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ἀφήνων ὡς πηγὴ εὐλογίας στὴν πόλιν τῆς Ναρβόννης τὸ τίμιον Σκήνωμά του.

Μία χριστιανικὴ σαρκοφάγος τοῦ 7^{οῦ} αἰ. εὑρέθη κάτω ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου, μὲ πλουσία διακόσμησι.

Εἶναι πολὺ πιθανόν νὰ εἶναι αὕτη τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου, καθὼς κατέ-

Ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου
Ἀφροδισίου. Μπεζιέ.

στη τόπος προσκυνήματος καὶ ἐκτίσθη ἕνας πρῶτος Ναὸς τὸν Δ΄ αἰ., γεγονὸς τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Ὅσιος Ἐπίσκοπος ἐτιμήθη ὡς Ἅγιος ἀμέσως μετὰ τὴν Κοίμησί του.

Ἡ πρώτη Βασιλικὴ ἐκάη τὸν Ε΄ αἰ., ἀνακαινίσθηκε ἐπανειλημμένως, καὶ τέλος στὴν ἀρχὴ τοῦ ΙΓ΄ αἰ. **Σ**ῶζονται οἱ χριστιανικὲς κρύπτες, μὲ ψηφιδωτὰ τοῦ Β΄ καὶ Γ΄ αἰ.

Τὸ ἱερὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐκάη σχεδὸν ὀλοσχερῶς κατὰ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασι. **Σ**τὸ παρεκκλήσι τὸ λεγόμενον «Μικρὸς Ἅγιος Παῦλος» εὐρίσκονται τὰ λίγα τμήματα τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων, τὰ ὁποῖα διεσώθησαν ἀπὸ τὴν ἱεροσυλίαν τοῦ 1793.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου.